

Ploaia târzie este un mesaj

„Am afirmat că... pe măsură ce se apropiau de evenimentele finale ale istoriei acestui pământ, pentru cei din poporul lui Dumnezeu trebuia să fie o lumină specială. Un alt înger urma să vină din cer cu o **solie**, iar întregul pământ urma să fie iluminat de slava lui. Ne-ar fi imposibil să spunem cu exactitate cum va veni această lumină suplimentară. Ea ar putea să vină într-o modalitate foarte neașteptată, într-o modalitate care nu va fi conformă cu ideile pe care mulți le-au conceput. Nu este deloc imposibil, sau contrar cu lucrările și căile lui Dumnezeu, să-i trimită lumină poporului Său în modalități neașteptate”. – *Manuscript Releases*, vol.13, p.334.

În calitate de adventiști de ziua a șaptea, noi am crezut întotdeauna că, atunci când va veni, ploaia târzie va adăuga putere mesajului nostru, dar mesajul nostru va fi același care a fost întotdeauna în ultimii 165 de ani. Totuși, oare așa s-a întâmplat în anul 31 î.Hr și în 1888? În ambele ocazii, ploaia timpurie, sau ploaia târzie au fost însoțite de un mesaj nou, sau ca să spunem altfel, mijlocul de transmitere al ploii timpurii și al ploii târzii a fost un mesaj nou. Aceasta înseamnă a spune că ploaia târzie vine conținută într-un mesaj. Mai mult, în ambele ocazii au fost mesaje noi (care conțineau „lumina cea veche prețioasă”). În anul 31 î.Hr, mesajul cel nou a fost „un Mântuitor înviat”. În 1888, mesajul cel nou a fost „neprihănirea prin credință”. Ambele mesaje au fost „lumina cea veche prețioasă” [1 SM, p.401, par.2], dar dacă ai respins mesajul, ai respins revărsarea Duhului Sfânt. Prin urmare, de ce să ne așteptăm să fie diferit în zilele noastre?

În perioada 1888, Domnul a dat un „mesaj cât se poate de prețios”, care a fost identificat ca fiind „solia îngerului al treilea”, ce urma să fie proclamată cu „glas tare” și „însoțită de revărsarea Duhului Său”. Mesajul lui Jones și Waggoner din perioada 1888 a fost mesajul ploii târzii, iar în felul acesta Domnul a încercat să reverse ploaia târzie prin Jones și Waggoner, în 1888, trimițând un mesaj. Ploaia târzie este un mesaj.

„În marea Sa milă, Domnul i-a trimis poporului Său **un mesaj** cât se poate de prețios, prin frații Waggoner și Jones. **Mesajul** acesta a avut scopul de a-L evidenția înaintea lumii pe Mântuitorul cel înălțat, jertfa pentru păcatele lumii întregi. El a prezentat îndreptățirea prin credința în Acela care este Garantul nostru, el i-a invitat pe oameni să primească neprihănirea lui Hristos, care este manifestată prin ascultarea de toate poruncile lui Dumnezeu.... Acesta este

mesajul pe care Dumnezeu ne-a poruncit să-l vestim lumii. Este solia îngerului al treilea, care trebuie să fie proclamată cu **glas tare și însoțită de revărsarea Duhului Său într-o mare măsură**". – *Mărturii pentru pastori*, p.91.

„La temelia împotrivrării manifestate la Minneapolis față de **solia** vestită de Domnul prin frații [E.J.] Waggoner și [A.T.] Jones se află, într-o mare măsură, o lipsă a dispoziției de a renunța la păreri preconceptuate. Prin exercitarea acelei împotrivrării, Satana a reușit să îndepărteze de poporul nostru **puterea deosebită a Duhului Sfânt**, pe care Dumnezeu a dorit mult să i-o împărtășească. Vrajmașul i-a împiedicat să obțină succesul pe care ar fi putut să-l aibă în vestirea adevărului pentru lume, **așa cum l-au predicat apostolii după Ziua Cincizecimii. Lumina care trebuie să lumineze lumea cu slava ei a fost respinsă**, iar prin decizia fraților noștri ea a fost ținută într-o mare măsură departe de lume. – *Selected Messages*, cartea 1, p.234.

Prin urmare, în anul 31 î.Hr, dacă predicai Cele Zece Porunci, pe Hristos ca Miel al lui Dumnezeu, erai botezat și te pocăiai, nu mâncai carne necurată, te abțineai de la sânge și preacurvie etc., dar NU predicai „un Mântuitor înviat”, nu primeai ploaia timpurie. Ploaia timpurie a fost un mesaj specific și distinct, care era lumina cea nouă a adevărului prezent, dar care conținea și lumina cea veche și prețioasă.

În același fel, în perioada 1888, dacă predicai solia despre Sanctuar, din Daniel 8,14, Sabatul zilei a șaptea, vegetarianismul, reforma îmbrăcăminteii, faptul că Babilonul a căzut, etc., dar nu predicai pe „Hristos neprihănirea noastră”, nu primeai ploaia târzie.

Prin urmare **ACUM** ploaia târzie este un mesaj specific și distinct, care constituie lumina cea nouă a adevărului prezent (cum ar fi, printre altele, stropii actuali ai ploii târzii, începând cu 11 septembrie), care conține lumina cea veche și prețioasă (cum ar fi primul și al doilea vai, precum și evenimentele de la 1840-1844).

Sunt câteva alte versete pe care aș dori să vi le împărtășesc și care ne spun că ploaia târzie este un mesaj, nu DOAR o experiență.

Ellen White are în vedere faptul că secerișul pământului este copt de ploaia târzie și spune că ploaia târzie este un mesaj: „El [Ioan din Apocalipsa] raportează **mesajele** finale care trebuie să **coacă secerișul pământului**, fie ca snopi pentru grâнарul ceresc, fie ca paie pentru focul nimicitor”. – *Tragedia veacurilor*, p.341.

Ploaia târzie constituie cuvintele lui Dumnezeu care, prin definiție, sunt mesaje: „Căci după cum ploaia și zăpada se coboară din ceruri, și nu se mai întorc înapoi, ci udă pământul și-l

fac să rodească și să odrăslească, pentru ca să dea sămânță semănătorului și pâine celui ce mănâncă, **tot așa și Cuvântul Meu**, care iese din gura Mea...” (Isaia 55,6-11).

Învățătura adevărată este ploaia târzie: „Ca ploaia să curgă învățăturile mele, ca roua să cadă cuvântul meu, ca ploaia repede pe verdeață, ca picăturile de ploaie pe iarbă” (Deutonom 32,2).

Nu mi se pare logic faptul că biserica adventistă de ziua a șaptea este trezită deodată și cu putere de lumina cea veche, asemenea soliei din 1888, pe care au auzit-o timp de 121 de ani, sau de cele trei solii îngerești, pe care le-au auzit de 165 de ani. Prin urmare, Hristos trebuie să trimită un mesaj nou care să ne trezească, înainte de legea duminicală națională, întocmai cum a făcut în 1888.

Așadar, acum, trebuie să căutăm mesajul cel nou, care este mijlocul pentru transmiterea ploii târzii. Acesta trebuie să conțină informațiile de mai sus cu privire la adevărul prezent, 11 septembrie ca început la ploii târzii, cel de-al treilea vai, sigilarea celor 144000, pentru că acela este adevărul prezent (și are o parte „nouă” a mesajului). Prin urmare, ce mesaj nou, care conține lumina cea veche și prețioasă, putem să găsim în adventism după 11 septembrie, 2001?

Pagina de link-uri vă va îndruma spre mesajul despre care eu cred că este mesajul ploii târzii, parțial deoarece prezintă toate informațiile pe care le-am cercetat deja, iar un mesaj al adevărului prezent trebuie să prezinte informații cu privire la mișcarea de reformă actuală. Dacă nu puteți să identificați faptul că va aflați în perioada ploii târzii, nu vă veți da seama că trebuie să vă rugați și să cereți ploaia târzie chiar acum (Zaharia 10,1).

Când vă dați seama că **acum** este timpul când sfinții sunt sigilați, **acum** este timpul înviorării, când păcatele sunt șterse și **acum** este judecata celor vii, faptul acesta ar trebui să schimbe **experiența** voastră (astfel că acest mesaj al ploii târzii aduce cu el o experiență, întocmai cum am crezut întotdeauna că va face ploaia târzie), dacă ați fost amăgiți să ajungeți asemenea unei fecioare neînțelepte și v-ați trezit spre a cumpăra untdelemn **acum**, înainte de a fi prea târziu. Dacă nu vă dați seama că **acum** sunteți în timpul ploii târzii, prin studiul acesta, atunci „... ploaia târzie... ar putea să vină în inimile celor din jurul nostru, dar noi nu o vom vedea, nici nu o vom primi”. – *Review and Herald*, 2 martie, 1897, par.4.

Ploaia târzie nu-i va fi dată niciunui care are o pată sau o zbârcitură în caracterul lui, ci numai acelor care reflectă într-o modalitate desăvârșită caracterul lui Hristos. **Acum** este timpul, frați și surori. Timpul de probă se încheie pentru adventiștii de ziua a șaptea odată cu

darea legii duminicale. Atunci, fie primiți revărsarea Duhului Sfânt fără măsură, fie Ellen White spune că sunteți pierduți. Prin urmare, dacă așteptați ca legea duminicală națională să înlăture acele câteva pete (nu doar „păcate”, ci fiecare **urmă** de păcat!), veți fi asemenea fecioarelor neînțelepte. Nu uitați că fecioarele neînțelepte *erau* „fecioare”. Ele erau din biserica adevărată și curată, ele știau și predicau și credeau adevărul corect, dar au așteptat prea mult pentru a înlătura orice pată și zbârcitură din caracterul lor, iar când strigătul cu glas tare a răsunat: „Iată Mirele vine, ieșiți-i în întâmpinare”, ele au fost găsite nepregătite, pentru că nu au avut caracterul necesar spre a le face să treacă prin timpul de necaz. Poate presupuneți că Ellen White vorbește aici despre acei credincioși adevărați, care au așteptat până la legea duminicală spre a cumpăra untdelemn, crezând că strigătul cu glas tare va veni odată cu legea duminicală, dar când legea duminicală a venit, ele au fost găsite nepregătite, deoarece strigătul cu glas tare: „Iată Mirele vine” a fost vestit.

„Gândurile mele au fost purtate în viitor, când a fost dat semnalul. ‘**Iată Mirele vine, ieșiți-I în întâmpinare**’. Totuși, unii au amânat obținerea untdelemnului pentru a-și alimenta candelile și, prea târziu, vor constata că **acel caracter** nu este transferabil”. – *Review and Herald*, 11 februarie, 1896.

„Untdelemnul cu care fecioarele înțelepte și-au umplut candelile **reprezintă Duhul Sfânt....** Dacă untdelemnul acesta sfânt nu ar fi fost revărsat din cer prin **solile** Duhului Sfânt, mijloacele răului ar fi avut un control deplin asupra oamenilor.... Dumnezeu este dezonorat, când nu primim **mesajele** pe care ni le trimite El. **Prin urmare, noi refuzăm untdelemnul auriu** pe care El dorește să-l toarne în sufletele noastre spre a le fi transmis celor ce se află în întuneric”. – *Review and Herald*, 20 iulie, 1897.

Următorul eveniment este legea duminicală și încheierea timpului vostru de probă. Nu mai există alte avertizări pe care să le așteptați, înainte de a vă desăvârși caracterul în Isus. Când se dă legea duminicală, strigătul cu glas tare înaintează cu o putere nemăsurată, iar voi fie veți vesti strigătul acela, fie veți fi pierduți. Iar **ACUM** este timpul când Dumnezeu îi alege și îi sigilează pe aceia care sunt fără pată și fără zbârcitură spre a vesti acel strigăt cu glas tare. Acesta este una dintre solile mesajului ploii târzii care poate fi studiată din **link-uri**.

Să trecem la următorul capitol final: **Mesajul ploii târzii este un test.**